

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА МОРА НОЧІ?“
Нагосидить поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. I. МІСЯЧНИК № 9
Вересня, (September) 1930

ЗМІСТ:

МИР І ЗЛО ЧАСТЬ 2	131
Світ	131
Церква	133
Мир	136
АНГЕЛИ В СИОНІ ЧАСТЬ 1	137
Ізраїль і Ангели	139
Зміна Служби	141
ТЕКСТИ НА ОСВІЧЕННЯ	143
ІНТЕРЕСНЕ ПИТАННЯ І ВІДПОВІДЬ	143

„Стан же я пеначе на варті і, стоячи жов би на башті, роздумував, що скаже він ... що відповість на мою жалобу.“ — Амакаж 2:1.

© WREBETS

СВЯТА ВІСНУ
Інші незалежні
не може зложити
Висхід Св. Дух

На землі переполох народів у засалоті; як зареве море та фвіл [взбурені, недоволені маси]. І омертвіють злоде від страху та дождання того, що прийде на вселенну; сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і візьмійте голови ваші, радуйтеся, бо близькошло викунення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він надає розклад дороги подорожувачих бесідників на зборах, і оголошує конвенції і надає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучальний матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні вади міраються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міани, а радше вказує читачів до уважливого розслідування кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою немисльового Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечливості і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО СГОВА є єдиний справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Логос був початком Ного творіння, котрий спіска стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адаміні гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав свою життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представивши цінність жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місця церкви є слугувати слідом П Господа Ісуса Христа, приобразуватися на подобию Ного, давати свідоцтво о імені і плані Божого Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Ного царстві небесних; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котроє буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ ВЖЕ СКІНЧИВСЯ; що Господь Ісус повернув і є тепер присутний; що Бгова послани Ісуса Христа на своїм престолі і ведуть усім народам слухати Ного.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу о життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати змше до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросати.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали платежі, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіч адреси одні місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

Для всіх інтересуючих ми звертаємо на увагу що будуть дані програми в Українській мові через радіо станції WNK Cleveland, Ohio, у слідуючих зазначених часах:

Вересня 21 - го у 10.40 до 11.10 годині.

Надходьста 23 - го у 8.50 до 9.15 годині.

Вас усіх є запрошено наставляти вамі радія і слухати сих поучальних і інтересуючих програмів.

FOREIGN OFFICES

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Промені адресовати в кожнім разі на Товариство.

КОНВЕНЦІ СЛУЖБИ ПРИЗНАЧЕНІ ТОВАРИСТВОМ

Промені звернути пильну увагу на позимше поданий розклад, де означено буквами як слідує: буква (К) означає там де є Українські збори; буква (П) означає Польські збори, і т. д.

(A. Albanian; R. Armenian; C. Colored; E. English; X. German; G. Greek; H. Hungarian; I. Italian; L. Lithuanian; P. Polish; M. Roumanian; U. Russian; V. Slovak.)

St. Paul, Minn.	E	July 25-27
Portland, Me.	E	" "
Fargo, N. Dak.	E	August 1-3
Omaha, Neb.	E	August 8-10
Manchester, N. H.	E, G	" "
Pittsfield, Mass.	E, P	" "
Kansas City, Mo.	E, G	August 15-17
Wheeling, W. Va.	E, G, P	" "
Tulsa, Okla.	E, C	August 22-24
Dallas, Tex.	E	August 29-Sept. 1
Springfield, Mass.	E, P	" "
Newark, N. J.	E, C	" "
Brownsville, Pa.	E, G, H, P, U	" "
Shreveport, La.	E	September 5-7
Memphis, Tenn.	E, G	September 12-14
Terre Haute, Ind.	E	" "
Birmingham, Ala.	E, C	September 19-21
Cambridge, Ohio	E	" "
Atlanta, Ga.	E, C, G	September 26-28
Johnstown, Pa.	E	" "
Sioux City, Iowa	E	" "
Louisville, Ky.	E, C	October 3-5
Atlantic City, N. J.	E, C	October 17-19

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. I

Вересень 1, 1930

№ 9

Мир і Зло

«Я роблю світло й темряву, посилаю мир і зло; я Господь, усе це я роблю.» — Ісаї 45:7. Анг. перек.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА постарався о провізію для примирення роду людського з собою. Коли се буде доконане, тоді буде безперечний доказ, що Він може поставити людей на землі котрі затримують свою непохитність до Нього. Він назначив Ісуса Христа, свого возлюбленого Сина, бути Його слугою примирення. Найперше Він постарався о ціну викупу через смерть і воскресення Ісуса Христа. Опісля Бог зачав вибирати з між людей нарід для свого імя і на сей нарід Він положив своє імя. Той нарід мусить стояти за імя Його і бути свідками і указувати на Його чесноти. Ся робота є приготування до Його царства.

² Довго перед тим, нім жертва викупу була дана, і довго по смерті і воскресенню Ісуса Христа, і підчас приготування того царства, злочинства, нещастя, злоба, гнів і несправедливість були й є в повнім гоні. Був се довгий і темний період терпіння і неволи. Многі запитували: Чому ж Бог дозволив на весь світ сей клопіт і недолю? Через довгий час послідувателі Христа уважали за правдиву відповідь таку: Бог дозволив чоловіку переходити через слабости, смуток і смерть, щоб він міг дістати досвід і навчитися пізнати як вельми грішен є гріх; і щоб сим чином чоловік навчився через досвід силу гріха і також був яко ілюстрацією для ангелів; і що нема иншого й кращого способу для науки як через досвід.¹ Такі заключення не можуть бути правдиві, тому що вони не є в гармонії з Богом і Його Словом. Слабости, смуток і смерть впали на Адама яко справедливо засуджена кара за добровільне поламання Божого закону, і через се весь рід людський потерпів наслідки того злочинства зі сторони Адама. Отже зло, що впало на Адама, було справедливою, і не могло навчити його жадної лекції.

³ Тому що Сатана визвав Бога Єгову і Його Слово й чернив Його імя, Бог не перешкадав йому в його злім ділі, але дозволив йому йти

до крайности аж у назначенім часі Бог обявить всьому сотворінню, що Він є єдиний правдивий Бог, що Його слово є правда, що Його імя є гідне пошане, і що лише через Нього можна отримати життя і благословенства. Він не міг був дозволити на панування зла в тій цілі, щоб вчити чоловіка через досвід як вельми грішен був гріх і сим дати ілюстрацію для инших сотворінь. Зробити так, значилоб, що Бог є співучасником того великого беззаконства, а се є неможливим. Отже тут буде на місце поставити питання: Чи люди навчилися якої будь важної лекції через практикування зла, терпіння, слабостей, смутку і смерті?

СВІТ

⁴ Властива відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. Від Авля аж до потона гріх панував і лише дві особи Єгова признав в тім часі, і вони не навчилися нічого через зло. Про них є написано в Слові Божім, що Енох і Ной були пораховані за праведників, тому що вони мали віру і знали Бога. — Жидів 11:5-7.

⁵ По потопі люди зачали організуватися в правительства а Сатана стався їх богом. Він уживав своєї контролюючої сили над ними. Від потопу аж до приходу возлюбленого Сина Божого люди нічого не навчилися про зло з досвіду. Найбільший злочин поповнили релігійні люди, коли вони вбили Князя Мира. Жиди страшенно потерпіли з руки Єгови яко справедливую кару, але вони нічого не навчилися через їх досвід зі злом. Протягом цілої християнської доби аж до теперішнього часу злочин і переступи панували до найвисшого степення, і лише ті навчилися важної лекції в тім часі, що мали знання Бога і були послушні Його Слову.

⁶ Стоячи при самому кінці світа, ми бачимо землю змочену людською кровею, несправедливо пролятою, і тепер земля кличе о пімсту за сю проляту кров. З бігом часу зацарювало зло навіть в краю, котрий через довгий час хвалився

вільністю та свободою. Злочинства в сім краю так побільшилися, що президент Держав сказав: „Життя і майно є більше небезпечно в Злучених Державах чим в котрім іншим цивілізованім краю в евіті.“ Хто вперто твердить що світ стає лучший або що рід людський вчиться через досвід, нехай виходить зі своїм доказом або нехай цілковито мовчить. Нема ані одного маленького доказу котрийби указував на факт, що рід людський пізнав хоть одну важну лекцію через досвід з гріхом або через практикування зла або злочинства. Нема причини думати, що підчас царювання Христа рід людський скористає з довгого пановання зла; тому що тоді люди схотять забути ті злочинства, а ті, що будуть мати Господні благословенства, викинуть сі річи з пам'яті а наповнять свій ум тим, що є добре і корисне.

ХРИСТИЯНИ

1 Чи Християни коли навчилися важної лекції задля їх досвіду з гріхом? В періоді так званім Християнська доба, у котрім часі Бог покликунув і збірив свою церкву, зло і злочинства дійшли до найвисшого вершка. Всі, що були взяті в угоду з Ісусом Христом терпіли зневагу з рук других, а головню з рук релігійних фанатиків і з рук тих, що називали себе послідувачами Христа, але котрі в дійсности були слугами диявола. Найбільша зневага, яку можна уявити собі, впала на Ісуса Христа і Він перетерпів много зла, невластиво заподіяного Йому. Рівнож і Його ученики терпіли з рук тої самої класи, що переслідувала Господа. Кождий правдивий послідувач Ісуса Христа був предметом стрілу ворога і терпів много переслідувань. Сі як раз обставини були представлені в писанню. І хто ж то є тим автором того всего несправедливого терпіння послідувачів Ісуса Христа? Спевністю, що не Єгова. Сим автором був Сатана, тому що він ненавидів і ненавидить кожного, хто служить і чтить імя Єгови.

2 Се був Сатана, бог сього світа, що старався погубити дитяток Ісуса а пізнійше переслідував Ісуса Христа через всі Його дні на землі. Ісус сказав своїм ученикам, що вони будуть терпіти від того самого чинника, і всі Його послідувачі терпіли. Чи будучи дотикнені злом, Християни навчилися якої будь корисної лекції відносно сього як вельми був грішен гріх? Спевністю, що ні. Помимо зла, вони противилися впливові лихого, вчилися бути вірними Богу і доказали свою стійність. Але се не досвід навчив їх сього.

3 Чому ж Бог дозволив Христу і членам Його тіла терпіти з рук Сатани і його агентів? Відповідь є, - Він дозволив задля тої самої причини, задля котрої Він дозволив Сатані переслідувати Йова. Сатана визвав Бога, осміяв Його

імя і Слово і заявив, що Бог не може мати сотворіння, котреб серед терпіння могло затримати свою вірність до Бога. Бог дозволив Сатані переслідувати тих, що заявили своє посвячення Йому, щоб сим доказати, що Єгова є правдивий і що чоловік може бути вірний Богу і затримати свою непохитність навіть серед найгірших обставин.

4 Історія в св. Письмі про Йова є безперечним доказом правдивости сього заключення. Св. Письмо згадує лісту вірних мужів від Авля аж до Йоана Хрестителя, і показує, що кождий з них терпів зневагу з рук Сатани і його агентів. Причина сього була, що сі мужи заявили себе по стороні Єгови, а Сатана старався відвернути їх від Бога. Вони не навчилися жадної важної лекції з досвіду зі злом, але вони навчилися бути правдивими і вірними Богу серед злих обставин.

5 Але чи не є написано: „Видовищим зробились ми (послідувачі Христа) світові, і ангелам.“ (1 Коринтян 4:9) І чи се писання не доказує, що чоловік переходив через ріжні лихоліття і терпів зло, яко предмет лекції для світа і для ангелів, щоб вони могли пізнати, як вельми був грішен гріх? Відповідь на се питання мусить бути заперечуюча, і се не є ніякий доказ.

6 Аргумент Павла є ясний. Він каже, що він і інші послідувачі Христа, задля їх угоди через жертву, вони є призначені на смерть; що вічне життя залежить від вірности до Бога і їх непохитности; що Сатана й його агенти постійно нападають на послідувачів Ісуса Христа, стараючись відвернути їх від Бога і знищити їх і висміяти Єгову; що для світа, котрий є під правлінням Сатани, сі послідувачі Ісуса Христа є безумні фанатики і посміховиськом для людей; і що в очах злих ангелів і людей вони є безумні. Яко дальший доказ сього, Павло додає: „Ми дурні задля Христа.“; або так сказати, тому що ми сильно тримаємось Христа, нашого Спасителя і Господа, ми є дурні в очах світа і в очах злих ангелів і людей, котрі не вірують Богу.

7 Сі вірні послідувачі Христа стоять мужно в вірі, але на них глядять недовірки яко на громаду безумних. Се заключення є дальше поперте словами Павла: „Згадайте перші дні в котрі ви просвітившись перенесли велику боротьбу терпіння, то на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи спільниками тих, що так жили.“ — Жидів 10:32,33.

8 Замість світу і злим ангелам навчитись важної лекції, то вони нанесли зневагу для імені Єгови. Світ є Сатанською організацією; і та організація дальше переслідує вірних, а злі ангели нападають і старають ся зіпсути всіх Християнів, і тих людей, що не належать до світських організацій, докоряють ім і висміявають

їх. Через практикування зла ніхто не навчивсь корисної лекції щодо сього як вельми грішен був гріх; і лише Християни помимо практикування зла і гріха доказали свою вірність до Бога. Отже Християнин через річи які він терпів навчився послухності так як й Ісус навчився. (Жидів 5:8) Спевністю, що Ісус не навчився нічого з практикування зла, однак Він навчився послухності через терпіння. Зі Слова Божого Християнин знає, що гріх є переступленням Божого закону, отже є злом, і коли він терпить зло, то се терпіння не є в тій цілі, щоби навчити його як вельми грішен був гріх, але яко нагода доказати свою вірність, лояльність і повноту до Бога серед переслідування. У такій пробі він учиться бути послухний Божій волі.

КАРАННЯ

¹⁵ Чи неправдою є, що Господь карає своїх синів, котрих Він любить, і так через досвід учить їх як вельми грішен є гріх? Апостол відповідає: „І забули напомним, що до вас, як до синів, слагоді: Сину мій, не гордуй каранням Господнім, ані слаби, докорений від Нього; кого бо любить Господь, карає; і не всякого сына, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий як до синів: Чи єсть бо такий син, котрого не карає батько?“ - Жидів 12:5-7.

¹⁶ Як Господь карав злом Ізраїля, так Він карає своїх синів в Христі, котрі заздбують або забувають услівя своєї угоди. Бог не є відвічальний за їх недбалство. Коли Ізраїль чинив зло, Бог карав їх; так Він допускає карання на своїх синів, щоби вони вчилися бути послухними і вірними йому. Лекцію яку Він учить їх не є як вельми грішен був гріх, але конечність вірності. Тому Апостол каже: „А праведний вірністю жив буде.“ (Жидів 10:38)

ДОСВІД

¹⁷ Вираз: „Досвід є найліпший учитель“, стався приповідю і уважався за правду. Але сей вираз не є правдою, - досвід не є найлучший учитель. Найлучший учитель є той, котрий помагає ученикові навчитися найважнійшій лекції. Англійське слово „досвід“ є пояснене так: „Дійсно пережити якусь подію або події; особисте заізнання з дійсністю“. Люди на землі через шість тисяч років пережили дійсні події гріху і злочинства, але найбільше зі всіх гріхів було відвернення людей від Бога і мильне представлення Егови. З сього досвіду світ нічого доброго не навчився. При кінці дев'ятьнацять століть правління так званих християнських урядів, Християнство дальше івечить Боже імя, Його Слово і Його возлюбленого Сина. Сі так звани християнські держави установлять і понирають, то, що противиться Божому царству. Нині імя Егови бідше івечиня між так званими християнськими народами чим у котрім иншій часті землі. Практикування зла не заставило людей уникати злочинств. Се є неможливим наповнити ум злими річами і відтак вчитися чогось доброго.

¹⁸ Пояснення: Так звані Християни в Америці зазнали досвіду через десять років з прегібітного закону, та помимо сього, всякі злочинства побільшаються і бажання бути беззаконними між усіма людьми зросло. Найбільші ревнителі прегібітного закону (або твердості), замість навчитися щось доброго, то вони навчилися як нищити чоловіків, жінок і дітей під покривкою установлення того закону.

¹⁹ Але чи Апостол Павло не каже з авторитетом, що Християнин учиться через досвід? Ні, не після загального розуміння. Після Біблій, Уповажненої Версії, Павло каже: „Не тільки ж се, а хвалимось і горем, знаючи, що горе робить терпіння, терпіння ж досвід, досвід же надія, надія ж не осоромлює, бо любов Бога вилася у серця наші духом святим, даним нам.“ - Римлян 5:3-5.

²⁰ Ужити слово „досвід“ в сім тексті не значить, „дійсно пережити якусь подію або події“, як його загально розуміють і уживають світські товмачі. Після писання, то слово значить потвердити, признати. В иншій перекладі сей текст читаємо так: „І не тільки се, радуємось у печалі, знаючи, що печаль виробить тривалість; і тривалість признання, і признання іррію; а надія ж неосоромлює, бо любов Бога вилася у серця наші духом святим, даним нам.“ - Римлян 5:3-5. *Діалог.*

²¹ Значіння сього писання є, що Християнин, коли є переслідуваний або в печалі, виходить побідносно, тому що він є в Христі і тому що він є непохитним і правдивим до Егови Бога і до услівя своєї угоди; що печаль виробляє терпіння (постійне виконання задачі з внутрішню радістю, знаючи, що се добре і вгодне перед Богом), і що таке терпіння є доказом досвідчення, або так сказати, признання Господом; що такі признання збільшають надію цілковитої побіди; і що та надія не осоромлює Християнина, але буде тримати його при Господі і в прославленню Його Слова і імя.

²² Лише самий факт, що хтось переходить через певні терпіння, не збільшує його надії. Однак, если він терпить задля праведности, і чинячи се, позістає дальше вірний Богу і своїй угоді, тоді така постійність і вірність привносить внутрішню радість, і є доказом, що він є признаний Богом, і се побільшує його надію бути любідником і отримати вінець життя.

НАЙЛУЧШИЙ УЧИТЕЛЬ

²³ Отже хто є найлучшим учителем Християнина? Відповідь є, що Християнин вчиться

найбільшої лекції через пізнання Бога і Його Слова і через спосіб Божого ділання з ним. Він може в дійсності пережити много подій і ніякої лекції не отримати з них; але через знання яке він отримує зі Слова Божого і через Боже признание його кроків, він учиться. Найлучший учитель є Бог Єгова; і тих, що хочуть бути навчені, Він учить їх через своє Слово, і через обявлення свого признання тим, що служать Йому. Знання і покірне послушєнство приносять дійсну користь.

²⁴ Є такі одиниці, що зробили угоду чинити волю Божу, але однак мають мізерне знання Слова Божого. Вони задовольються тим, що вірують, що Ісус Христос був Сином Божим і Відкупителем чоловіка і що Бог замірив спасти світ через нього. Їх головна ціль є дістатися до неба, до місця спокою і чести. Їм дуже бракує знання Слова Божого але вони заведбють виконувати й те, що знають. Вони мали досвід зі злих річей і з лиходіїв, але вони не навчилися нічого корисного. До таких здається відносяться слова Апостола, коли він сказав: „Не обманюйте себе: Ледачі бесіди псують добрі звичаї. Протверезіться праведно та не грішіть; бо деякі не знають Бога. На сором вам глаголю.” — 1 Коринтян 15:33,34.

²⁵ Се є неможливо пізнати волю Божу, не студіюючи Слова Його. Для того то є написано: „І не приладжуйтеся до віку сього а переобразуйтеся обновленням ума вашого, щоб довідуватись яка воля Божа й угодна і звершена.” — (Римлян 12:2) Всякий хто відновив або будував свій ум через уважні студіювання Слова Божого і хто радісно був послушний йому, той тепер знає, що воля Божа в сім часі є, що він мусить бути свідком Його і співати в честь імені Його відважно. Хто ж немає знання Слова Божого, той приладжується до віку сього, йдучи тими самими дорогами, якими все ходило номинальне Християнство. Ні їх власний досвід ані досвід тих, що йшли перед ними, не навчив їх нічого. Много з них старалися виробити собі так званій солодкий і прекрасний характер, сподіючись, що се pomoже їм дістатись до неба. Однак Господь так не научав. Послушєнство до Його Слова порушене несамолюбством є найголовнішою річею. Чоловік може бути невимовний і се можна пробачити йому задля його упавшости. Однак правдивий Християнин немає причини бути в недостаточнім знанню Слова Божого в сім часі.

²⁶ Апостол Павло пильно набував знання Слова Божого і Його волі і опісля виконував її. Він писав: „Хоч бо я й неук словом, та не розумом; ні, ми знані у всьому між вами.” (2 Коринтян 11:6) Мабудь хтось апостолові закинув, що він був неокрасений в мові; інакше він не мав причини висказувати сих слів. Многі кажуть, що Християнини задля поверховности по-

винен бути дипломатичним (зручним, хитрим) але треба памятати, що дипломатику винайшов і вживає Диявол, а не Господь. До своїх братів Павло писав виразно: „І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш достаткувала у знанню і у всякому чутті, щоб допевнитись вам, що лучше, і щоб були чисті і непорушені в день Христа.” — Филипян 1:9,10.

²⁷ Дипломатія ніколи не є щира. Господь оправдує лише правду висказану в несамолюбстві, щиро, відважно і чемно. Павло клав велику вагу на знання, коли писав: „Тогойто й ми, від того дня, як почули, не перестаємо за вас молитись і просити, щоб ви сповнились розумінням волі його у всякій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому доброму ділі, просячи овош і ростучи в розумінню Бога.” (Колосян 1:9,10). Павло шукав признання від Бога а не від чоловіка, і він робив натиск на важність бути навченим Богом і Його Словом.

²⁸ Яко доказ, що се не є ціль научати людей ані ангелів через досвід ані через обсервацію гріха, зла або злочинства, писання говорить: „Се бо вгодно і приято перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люди спаслися і до розуміння акуратної правди прийшли.” (1 Тим. 2:3,4 - Діяглот) Всі створіння, если хочуть навчитися важної лекції, мусять вчитися її через пізнання Бога і Його Слова, котре то Слово є правда. Коли Ісус молився до свого Отця, щоб Він освятив учеників Його, то Він нічого не згадував про їх досвідчення, але сказав: „Освятити їх правдою Твоею: Слово Твоє є правда.” (Йоана 17:17) Що правда Слова Божого є учителем, то про се Ісус виразно сказав до Жидів: „Коли пробувати мете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду і правда визволить вас.” (Йоана 8:31,32) Жиди мали стичність з гріхом много разів і не навчилися жадної важної лекції. Вони були відтягнені від їх угоди через вплив Сатани і його організації і для того сталися невільниками воєрога.

²⁹ Так і нині многі, що називають себе дітьми Божими, є невільниками Сатани і його організації. Всякі досвідчення які вони переходили не навчили їх нічого, але знання правди зі Слова Божого навчилоб їх багато.

³⁰ „Останні Дні” вже прийшли, як се писання і факти показують. Є одиниці, що кажуть, що вони були довгий час в угоді з Богом через Христа, а однак не шукають лучшого знання Божого Слова. (Жидів 5:12) Вони все роздумують над тим, що було перше дано малоліткам у Христі, і кажуть, що вони все вчаться, але все сдно і те саме, котре вони повинні були знати вже давно. „Завсіди вчаться, та й ніколи до

розуміння правди не можуть прийти." — 2 Тим. 3:7.

³¹ Їх досвід не навчив їх нічого. Вони могли були навчитися через краще знання Божого Слова і через несамолюбне послухенство до нього. На важливість знання Бога, яко головного учителя, апостол робив натиск, коли писав: „Благодать вам і впокій нехай умножиться в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого." Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познання Покликавшого нас славою і чеснотою." (2 Петра 1:2,3) Яко остаточний доказ, що не досвід є сим важним учителем, а знання Бога, то Ісус сказав: „Се є життя вічне в тому, щоб тебе знали єдиного справедливого Бога і кого післяв еси Ісуса Христа." — Йоана 17:3.

³² Є ще інші два тексти в Біблії, у котрих слово „досвід" є ужите, і над котрими тут коротко застановимось. „Каже йому Лабан: Колиб знайшов я ласку в тебе! бо через досвід я навчивсь, що благословить мене Господь задля тебе." — 1 Мойсер 30:27, Анг. пер. Лабан не був чесний і часто ушукував свого зятя Якова, котрий заявив свій замір лишити його, і тому Лабан хитро вжив то слово в повисішій тексті. Слово „досвід" в тім тексті значить цюсь предсказати або бути очарованим. Іншими словами Лабан сказав: Я мав видиво від Бога, що коли ти тут, то Господь благословить мене." Сі слова Лабан сказав для того, щоб міг дальше ошукувати.

³³ Соломон сказав: „Я говорив в мойому серці: Ось я став великим, і придбав більш мудрості ніж усі ті, що царювали перед мене в Єрусалимі, й серце мое мало много досвідчень в мудрості і знанню." (Езек. 1:16) Тут слово „досвід", після Біблії, значить видіння або видиво, і є свідочством Божого признання. Инакше сказати, Соломон заявив, що він мав видиво Божого признання через мудрість якою Він наділив його, і о яку Соломон молився, щоб Бог йому дав.

ПОСЛУГУВАННЯ ЗЛОМ ЧЕРЕЗ ХРИСТИЯНИНА

³⁴ Чи є Християнин оправданий послугуватися злом проти свого ближнього? Маючи власне вирозуміння зла, а іменно, що воно наносить нещастя, долю, смуток, і шкоду, то відповідь на се питання мусить бути заперечуюча. В ніяким случаю Християнин не є оправданий послугуватися злом проти свого ближнього. „Нікому злом за зло не отдавайте." (Римлян 12:17) „На конець же, будьте усі одної думки, милосердуючі, благородні, сердечні, привитливі; не віддаючи злом за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідили." — 1 Петра 3:8,9.

³⁵ Не є се ділом Християнина карати злочинь-

ців. Карати злочиньців може лише Господь або той кого Він назначить; але не будоь се намісці виконувати таку річ через того, хто немає власти. „Не відомщуйте за себе, любі, а давайте місце гніву (Божому), писано бо: Мені відомщення, я віддам, глаголе Господь." (Римлян 12:19) Бог не дав сили і власти послідувателем Христа, щоб вони карали злочиньців. Бог самий покарає їх у своїм часі і в свій спосіб.

³⁶ Є такі одиниці, що називають себе дітьми Божими і обмовляють своїх братів і сим приносять багато шкоди, нещастя і смутку. Сі злочини оправдують свою обмову тим, що кажуть, що їх браття робили зло і для того можна властиво виставити їх на сміх. Але така робота не згаджується з писанням. Бог сотворив свою організацію, часть котрої є на землі, і котрій Він поручив певну роботу виконати. Всі що належать до Божої організації є відвічальні йому і відповідять перед ним. Для того послідувателем Христа є сказано, щоб вони „ніколи не хулили." (Тита 3:2) Під жадними усьлівами ніяка одиниця не є оправдана спричиняти комусь смуток, печаль або терпіння ділом або словом. „Ти ж хто еси, що судиш чужого слугу? Своему панові стоїть він або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його." — Римлян 14:4.

³⁷ Апостол дав здорову пораду своїм братам коли писав до них: „Не осуджуйте один одного, братте; хто осуджує брата та судить брата свого, осуджує закон і судить закон; коли ж закон судиш, то ти не чинитель закону, а суддя. Один єсть законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто еси, що судиш другого?" — Якова 4:11,12.

³⁸ Єгова приписав закони для своїх людей. Він нікому не дав власти судити нікого. Если хтось хоче дати свій осуд або рішення відносно когось иншого щодо сього, як він стоїть в очах Божих, то сим він робить себе суддею Божого закону, чого він не має права робити. Він хоче забрати місце котре не належиться йому, і для того його поступки не можуть подобатись Господу. Если він є переконаний в своїм умі, що певний брат ходить мильно дорогою і що таке поступовання не є угодне перед Богом, тоді він може оминати такого брата, але ніколи не карати його або старатися карати його.

ЦЕРКВА

³⁹ Чи не поручив був Бог церкві або зборові Християн давати присуди і карати певних переступників і через се спричиняти їм зло? Відповідь після писання мусить бути, Ні! Бог не уповажив екклезію давати присуди в тій цілі, щоб карати когось. Ріжні непорозуміння можуть виринути між несовершеними сотворіннями. Ісус Христос дав властивий закон після котрого мусить екклезія поступати у всіх обставинах. Если

хтось согрішить проти брата свого в Господі, то з ним треба поступати після установаженого закону. Се однак не значить, що ушкоджений може заподіяти яке зло переступникові. Але він може ось що зробити: „Коли ж прогрішить проти тебе брат твій, йди й обличи його між тобою й ним самим. Коли послухає тебе, здобув еси брата твого; коли ж не послухає, возьми з собою ще одного або двох, щоб при устах двох свідків, або трьох, стало кожне слово. Коли ж не послухає їх, скажи церкві. Коли ж і церква не послухає, нехай тобі буде як поганин та митник.“ — Маттея 18:15-17.

40 Яка ж малаб бути ціль представляти сю справу перед екклезією? Очевидно та, щоб церква могла вислухати справу і рішити хто помилився, а потім повідомити о сім замішані сторони. Не є се привилей церкви давати присуди і опісля виконувати їх проти котрої будь сторони і через се наносити зло або кару проти злочинця. Ціль повинна бути помочи винуватому і повернути його, если можливо, і се треба робити через непохитне і недвозначне стояння по стороні правди. Екклезія, сказавши своє негодвання і осудивши помиляючогося, може сим чином пробудити винуватого і показати йому його мильне поступовання і сим чином помочи йому прийти до себе; і если він се зробить, вискажи свій жаль і зачне чинити добро, тоді йому треба помочи.

МИР

41 Часом буває, що старші в зборі приписують собі більше власти чим писання дає їм. Тоді треба пам'ятати, що старші є слугами збору, і що вони немають права панувати над зібранням. Єгова є Бог миру, і всякий, що має Його духа, шукає миру і добра для своїх братів. Дух Господа кермує тих, що носідають його, щоб вони справедливо поводитись зі своїми братами, і щоб вони любили милосерде, і ходили в покорі і в послушенстві з Богом. Тоді самолюбство буде відложене геть, а любов візьме місце між братами.

42 Екклесія може поручити старшим в зборі назначувати провідників і бесідників на зібрання. Маючи таку власть, комітет повинен старатися о найвисше добро екклесії, що значить дбати о найлучші интереса царства Господнього. В таким случаю не повинно бути ласки, ані ніхто не повинен бути занедбаний, тому що його особа не є люба комусь. Рішаюча точка повинна бути: Хто найлучше може служити справі екклесії? Коли екклесія буде поступати в такий несамолюбний спосіб, тоді всі члени в екклесії будуть радо співділати з тим розпорядженням. Если екклесія завважає, що комітет пішов поза свою власть, або повівся невластиво, тоді екклесія має право знести роботу комітету або й цілковито розвязати комітет. Рішаюча власть

спочиває в руках екклесії. Але якіб то кроки не були взяті, то все треба робити безсамолюбства.

43 „Господь є тепер у своїм храмі. Він зібрав Сион на землі і помазав його виконувати певну роботу. Сі помазанники тепер бачуть око в око, або так сказати, вони розуміють головні правди і волю Божу відносно його народу, і будуть ділати в гармонії. Писання говорить про Сион, або дім Божий, під назвою Єрусалим. Відносячися до помазанників в теперішнім часі, Слово Господнє так говорить: „Звеселився я, коли сказали мені: Ходім до дому Господнього! Наші ноги стояти муть у брамах своїх, Єрусалиме! Єрусалиме, збудований, як город, кріпко замкнутий.“ (Псалма 122:1-3) Члени ніг Божої організації мусять стояти і будуть стояти разом і покажуть єдність в Христі, і кожний член буде старатися о добро Божої організації. Се можна зробити лише тоді, коли буде мир і гармонія. Тому Господь наминає свій нарід: „Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю.“ — Псалма 122:6-9.

44 Зсумувавши гадки разом, справа стоїть так: Єгова є Бог мира і дає мир тим, що люблять його. Він творить зло і вживає його проти тих, що чинять лихо. Він один посідає ту власть, і передає її тим, котрі йому подобаються, і ніхто инший немає права вживати тої сили. Нехай отже всі помазанники Божі уникають зла, бояться Бога, роблять правду, люблять милосерде, ходять право з Богом, і нехай несамолюбно піддадуться йому на службу. Його царство прийшло, і всі, що мають його духа, нехай спільно співають нову пісню Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

1. Які приготування Єгова зробив щоб примирити рід людський з собою?
- 2,3. Опиши обставини які були у світі поперед і під час євого приготування. Позай причину чому Єгова дозволив на сей довгий період гріху і зла.
- 4-6. Покажи чи зміш навчилися якої важної лекції через їх досвід зі злом і лиходіяями.
- 7-9. Опиши досвід Християнів зі злом. Чому Сатані дозволено мучити слуг Божих?
10. Опиши досвідчення ще инших мужів окрім Християнської доби, і також хто був автором всіх звенів і переслідувань, які перенесли вірні Богу.
- 11-13. „Видовицям зробивсь ми світові і ангелам і людям.“ В який спосіб, через кого і для якої цілі?
14. Як вірні вчуться лекції через терпіння?
- 15,16. Як і чому Бог допускає карання на своїх синів?
- 17-18. Поясни чи досвід зі злом є найлучший учитель праведности і послушенства.

- 19-22. Поясни слова Апостола Павла до Римлян 5:3,5 а головне слово „досвід.“
23. Яке є правдиве жерело знання для Християнина? Для якої цілі служить його досвід зі злом і лиходіями?
24. Що заставило апостола дати пораду записану в листі 1 Коринтян 15:33,34?
25. Що треба робити, щоб йти за порадою поданою в листі до Римлян 12:2? Опиши обставини, котрі показують правдивість цього заключення.
- 26,27. Поясни значіння слів апостола в листі до Філіппян 1:9,10.
- 28-31. Напідставі писання, покажи важність акуратного знання правди.
- 32,33. Наведи інші тексти в котрих знаходиться слово „досвід“ і подай значіння їх.
- 34,35. Після писання то чи можна Християнові по-
дугуватись злом проти ближнього?
- ¶ 36-38. Опиши обставини до котрих відносяться слова в листі до Римлян 14:4. Як треба поступати з тими, що поновляють розділ і інші переступи проти науки Ісуса і апостолів?
- ¶ 39,40. Покажи властиве поступовання коли якийсь брат образить иншого брата в Господі. Заля якої цілі треба представити сю справу перед еклезією?
- ¶ 41,42. Порівняй власть старших і властю еклезії. Після Михея 6:8, то що Бог потребує від всіх тих, що хотять його оправдання? Яка рішача точка повинна бути, коли назначується задача для різних членів або слуг еклезії?
- ¶ 43. Що значить бачити „око в око“ і стояти разом? Чому тепер треба головне дбати про мир, і гармонійно співділати?
- ¶ 44. Зежмуї разом гадки подані тут.

Ангели в Сионі

«А крижували ви до Сионської гори і до города Бога живого, Брусалма небесного, і до тьми ангелів.» —
Жидів 12:22,23.

ЧАСТЬ I

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕГОВИ є найважнішою річчю для послідувателів Христа. З приближенням помазанників на землі до загального зібрання тих, що будуть становити сю організацію, вони стараються більш і більш навчитись про ту чудну організацію Всевишнього. Кількнайцять століть тому назад Павло мав видіння тої організації, але, як він каже, він не мав права розказувати про ню, тому що тоді ще не був властивий час. Та тепер вже прийшов день Господень, отже день одкриття; і для того се є намісці для помазанника шукати пильно пізнати значіння многих писань, котрі дотепер були незнані для людей.

Писання дуже часто говорить про святі ангели: і позаяк Слово Боже було написане для помочи, потіхи і заохочення помазанників, котрі живуть на землі при кінці світа, то се є властиво для них шукати більше інформації відносно ангелів котрі будуть становити часть зібраної громади, на котру Бог зсилав свої ласки. Ми можемо бути певні, що кождий член тої організації має якусь важну лекцію до виконування. Докази з писання в світлі добре знаних нам фактів показують, що Господь Ісус Христос прийшов до свого храму і розпочав суд. Бог зібрав Сион, котрого головою є Ісус Христос. Тож яку задачу мають виконувати ангели? Чи лише служити яко посланці Господні? або чи вони мають якусь иншу задачу до виконування?

Промовляючи до своїх учеників, Ісус сказав: „Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і

всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престоли слави своєї.“ (Маттея 25:31) Пояснюючи сей текст, у Викладах св. Письма, том 3, стр. 302, є сказано, що се писання відноситься до членів Христа, включаючи і тих вірних, що були збуджені зі смерті, і тих, що знаходяться на землі котрі становлять членів ніг Його. Чи се, що то писання означає? Або, чи писання показує, що Бог дав ангелам якусь иншу роботу виконувати для його людей і світа?

Здається, що писання дуже попирає то друге заключення; отже тут буде намісці переглянути декотрі тексти відносно цього, щоб дістати краще видіння Божої організації і щоби церква на землі могла краще оцінити свій привилей.

Що ангели виконували назначені їм задачі перед тим, ніж чоловік зачав існувати, то се ясно показує писання. Одинокий спосіб, в який можна прийти до властивого заключення, є, розбирати писання відносно ангелів в різних періодах часу, відкритих в Слові Божім. Святі ангели є властиво названі синами Божими, тому що вони отримали життя від Єгови. Промовляючи до Йова, Єгова сказав: „На чім оперто підвалини її, або хто заложив угловий камінь її, як тим часом всі ранні зорі весилилися, і всі сини Божі викликували з радощів?“ — Йова 38:6,7.

„Зорі“ згадані тут мусіли бути Льюгоєс і Люцифер, а інші ангели були відріжені від тих двох головних осіб. Як здається, то сини Божі від часу до часу появлялись перед Ним і здавали звіт з своєї діяльності перед Господом. (Йо-

ва 1:6) Після слів тексту, то Сатана мусів був доглядати ріжні справи на землі. Ще інші тексти візьмемо під розвагу, щоб нам прийти до яснійшого заключення чи Ісус відносився до членів свого тіла, коли Він говорив про свій прихід як Він зачне судити світ зі всіма ангелами.

⁷ Павло пишучи до церкви відносно організації Божої, сказав: „Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу, про котру глаголемо.” (Жидів 2:5) Пояснюючи ці тексти, у Викадзі св. Письма, том 1, стр. 250, є сказано:

„Мисль, яка з того насувається є та, що „перший світ” перед потопом був підназором і спеціальною управою ангелів, котрим було дозволено пробувати, що вони можуть учинити в приверненню людського роду з упавшого стану. Безсумніву, що за Божим дозволом, вони раді були спробувати того, бо всі викликували з радощів над ділали які Бог творив. (Йова 38:7) Що ангелам було дозволено правити в першій світі, хотяй вони були безуспішні, то на се указують не лише ріжні цитати відносно сього періоду, але сю думку можна винести з уваги апостола. Порівнюючи сучасну епоку з минушою та будучою, він каже: (Жидів 2:5), „Не ангелам бо покоровив вселенну грядущу про котру глаголемо.”

⁸ Повисше наведений параграф розуміли, що він значить, що по вигнанню чоловіка з раю аж до знищення світа великим потопом, небесні ангели були урядовими правителями чоловіка; що Бог дозволив се тому, що би дати нагоду ангелам показати чи вони можуть привернути чоловіка назад до його першого стану.

⁹ Писання здається не попирає такого погляду для тої причини, що чоловік був поставлений під нагляд Люцифера від самого початку. (Езек. 28:13-15) Ніде писання не учить, що коли Люцифер зрадив Бога і визвав Всевишнього, тоді відобрано від нього сторожництво над чоловіком. Если Бог дав рід людський під нагляд ангелів аж до потопа, тоді сторожництво мусіло бути відобране від Сатани від часу Едену аж до Потопа. Історія подана в книзі Йова кидає світло на се питання. Там сказано, що Сатана ходив по світі сюди й туди, і се указує, що він ще займав свій уряд по сім, як він стався ворогом Божим. Інші писання показують, що події записані в книзі Йова взяли місце много літ по потопі. Коли Ісус був на землі, Сатана і тоді займав той уряд помимо того, що він мильно уживав його, тому що Ісус говорив про нього як „князя сього світа”.

¹⁰ Одинокє розумне заключення, в світлі писання, а головно на підставі книги Йова, є, що Єгова дозволив Сатані йти його злєм дорогом і дальше уживати своєї сили над чоловіком аж до назначеного рочиньця, коли Бог знищить його роботу; що в тім протязі часу, від вигнання чоловіка з Едену аж до знищення сатанської організації, Сатана був невидимим володарем над

безбожними людьми на землі. Без сумніву, певне число ангелів пішло за лукавим Сатаною в лукавство; і якуб то роботу сі злі ангели не робили, то вони мусіли се робити під керивництвом Сатани, яко вожда демонів. Се відноситься більше до сатанської організації, над котрою будемо застановлятися пізнійше.

¹¹ Коли апостол Петро сказав, що „тогдішний світ водою затоплений погіб” (2 Петра 3:6), то се ще не значить, що тодішний світ був під правлінням ангелів. Як видима так і невидима часть світа була Сатанською організацією; і ангели котрі співділали з ним були бунтівниками — вони пішли за Сатаною радше чим служили Богу; і ся гадка є поперта словами апостола. (1 Петра 3:19,20) З приходом великого потопа, та зла організація була розвязана і видима часть її була знищена. Великий гнів на сатанську організацію був вилятий в той час через обявлення Божої сили, і се представляло цілковите знищення Сатани і його організації у властивім часі. Слова апостола показують, що декотрі ангели Сатани в той час були в вязниці; але з чого та вязниця складається, то тут не згадується.

¹² Заледви чи можемо припускати, щоб Бог дав в руки ангелам володіння над світом в тій цілі, щоб дати їм нагоду привернути рід людський, а если вони не зможуть, тоді знову Він мав віддати володіння в руки Сатани. Писання вразно говорять, що ангели ніяким робом не були могли привернути упавший рід людський. Чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть, і через се прийшла смерть на всіх, і нема ніякого иншого способу для привернення чоловіка лише через назначений Богом спосіб, т. е. через жертву викупу. — Діян. 4:12.

¹³ Нема ані одного тексту в св. Письмі котрим би можна доказати, що Єгова поручив людство ангелам, ані не можна висновати такої думки зі слів апостола. Божий напрям діланья не є ніколи незгідний. Сей факт, що Ісус стався меншим чим ангелами, що би яко совершенний чоловік міг дати викуп, є безперечним доказам, що ангели не могли привернути рід людський; і що се не годилось би з принципами Єгови віддати власть ангелам над людьми, щоб випробувати їх силу в неможливій річи. Злі ангели співділали з Сатаною, і ціла його організація була розвязана через потоп. Безсумніву, що всі добрі ангели мали до діла з потопом під керивництвом Єгови відносно знищення того злого світа. Можна також розумно припускати, що Єгова уживав їх в боротьбі проти Сатани, як се можна заключити з писання про сю подію. — Одкриття 12:7.

ІЗРАЇЛЬ І АНГЕЛИ

¹¹ Що ж тоді могли означувати слова апостола, „Не ангелам бо покорови вселенні грядущу, про котру глаголемо“? (Жидів 2:5) Його слова в контексті кидають світло на се питання. Він промовляв до Ізраїльтян з котрих він походив самий, і котрі так, як і він, сталися послідователями Христа. Він робив натиск на велике спасення, котре вийшло на світло через смерть і воскресення Христа. — 2 Тим. 1:10.

¹² Єгова вибрав Ізраїля за свій нарід і зробив угоду з тим народом. На підставі услівев тої угоди, Бог був би дав їм життя, если б вони були дотримали ту угоду через закон. А що Ізраїль не буде міг дотримати тої угоди, то про се Єгова знав підчас роблення угоди; але се не було не згідне з ним робити таку угоду, тому, що їх упадок був остаточним доказом для них, як і для всіх інших, що велика жертва викупу була конечно потрібна. Божий закон ясно учить, що всякі оправдані сотворіння мають життя, і всякий хто би дотримав закон, мав би бути оправданий; але старання сповнити закон і не дотримати його, було доказом зі сторони людської цілковитої нездібности піднести себе з деградації. Сим чином був даний доказ, що лише через кров Христа може прийти спасення. На сю точку Павло робив натиск в своїм листі до Жидів. Він показує там, що велика відвічальність спочивала на Ізраїльтянах в сповненню їх угоди, але на тих, що прийняли Христа тепер, спочиває ще більша відвічальність. Сі останні мають пильно уважати на потреби угоди через жертву. Порівнюючи сю відвічальність і роблячи натиск на свій аргумент, він каже: „Бо коли промовлене ангелами слово певни, і всякий переступ і непослух прийняв праведну відплату, то як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? Котре почавши проповідувати через Господа, від тих, що чули, нам ствержене.“ — Жидів 2:2,3.

¹³ Коли Бог вибрав Ізраїльтян для себе, Він зробив з ними угоду і сим чином взяв їх з під володіння Сатани, і вони сталися Божим народом. Для тої причини Він дав їм закон і заповіді, щоб вони не мали інших богів крім Його, ані щоб вони не робили жадної подобини і не поклонялися перед ним, і щоб вони любили Його і почитали Його єдиного. (2 Мойсея 20:3-5) Здається, що тут писання ясно учить, що Бог дав святим і послушним ангелам певну службу до виконання взглядом Ізраїля. Повисші слова апостола показують, що Боже слово до Ізраїля було передане через ангелів і було певне, і що за їх непослушенство вони отримали справедливую кару. Се показує, що ангели мали щонебудь до діла з угодою, і що Бог потвердив се.

¹⁴ Стефан попірав сей доказ, коли він говорив про закон даний Ізраїльтянам: „Ви прийняли за-

кон через розпорядки ангелів, та й не хоронили його.“ (Діян ап. 7:53) Сі слова написані Павлом і Стефаном під впливом св. Духа показують, що ангели мали більше до чининня з розказами для Ізраїля чим лише яко післаньці або посередники.

¹⁵ У повисшій тексті Стефан ужив слово „розпорядки“. Те слово походить від іншого слова, корінь котрого є переложене на слово „веління“ в слідуємій тексті: „Тимже хто противиться власті, Божому велінню противиться.“ (Римлян 13:2) Сей текст попірає думку, що хто ділає під Божим керивництвом того Бог попірає. В листі до Голат 3:19 є сказано, що закон для Ізраїля був уряджений рукою ангелів через посередника Мойсея; і що то слово „уряджений“ походить від корення слова „розпорядження“ котре знаходиться в Діян. 7:53. Ісус уживав те саме слово, котре є переложене на „наказуючи“ в слідуємій верші: „І сталось, як скінчив Ісус, наказуючи дванайцятьом ученикам своїм. . . .“ (Маттея 11:1) Се дальше доказує, що то слово значить багато більше чим розносити вість. І знову, те саме слово є переложене на „повелів“ в слідуємій тексті: „Так і Господь повелів тим, хто проповідує благовісте, з благовістя жити.“ (1 Корн. 9:14) Те саме слово є переложене „настановити“ в листі до Тита 1:5.

¹⁶ Відносячися до закону, або до слова даного ангелам і до слова даного Господом Ісусом Христом, слово „промовленого“ було вжите в обидвох случаях. (До Жидів 2:2,3) Ми знаємо, що Ісус мав власть промовляти; і позаяк то саме слово було вжите відносно ангелів, то можемо розумно припускати, що ангели також мали власть промовляти відносно Ізраїльської угоди через закон. Се доказувалоб, що ангели не ділали лише яко післаньці до Ізраїля, але що вони установили угоду яко маючі власть і підкеривництвом і приказами Бога Єгови, тому що Бог поручив їм сю роботу до виконання.

¹⁷ Вернувшись назад до Павлового аргументу в листі до Жидів 2:2-5, його слова можна зрозуміти так: Що Єгова поручив силу своїм ангелам опікуватися Ізраїльтянами, котрий то нарід був під їх видимим князем і провідником, і що тепер, від приходу Господа Ісуса і від початку збирання церкви, така робота ангелів скінчилась; що Господь Ісус є тепер Головою і Володарем церкви і що будучий світ буде його царством і не буде підлягати ангелам, а буде підлягати власті Христа; що тоді всі сотворіння в небі і на землі будуть мусіти покортися під Його правління і власть. Інакше сказати: Ізраїль був під властю ангелів; але будучий світ не буде підлягати під власть ангелів, а під власть Христа Ісуса.

¹⁸ Здається, що Павло в сім тексті не старається доказати, що ангели пробували піднести

рід людський і їм не вдалось. Протинно, його аргументи показують, що Ізраїль, Боже типічне царство, був під керивництвом ангелів і що правдиве царство буде під владою Христа. Дальше він показує, як Ісусу треба було статися меншим чим ангели, щоби відкупити рід людський занім Він міг установити своє царство. Отже виходить, що по закінченню типічного Ізраїльського царства, правління ангелів скінчилося і по сім їм була дана якась инша задача до виконання. Если так, тоді се виключилоб думку, що ангели мали щонебудь до діла з родом людським перед потопом, хіба що злі ангели співпрацювали з Сатаною і володіли упавшим чоловіком і відвертали його від Єгови.

СЛУЖИЛИ ЛЮДЯМ

²² Ангели, що пішли за Сатаною з конечности стратили всяку нагоду служити чоловіку. Таку службу було поручено вірним ангелам Божим; і писання показує, що Бог поручив сю службу вірним ангелам; і тому добре нам мати сі факти на увазі, коли ми застановляємося над загальним зібранням Божої великої організації, на котрім то зібранню будуть присутні святі ангели. Святі ангели Бога Єгови служили Авраамові, Лотові і Якові і иншим. В назначенім часі Авраам вислав свого слугу знайти жену для свого сина Ісаака, і приказав йому повернути до свого ридинного краю і вибрати там жену Ісаакові. Авраам сказав до слуги: „Господь Бог вишле слово ангела перед тобою.” Отже ангел Господень вибрав Ребеку. — 1 Мойсея 24:7-27.

²³ Яків був полишив дім свого отця і подорожував в землю Падан-Арам. Коли він прийшов до Бетелю він мав видиво ангелів. (1 Мойсея 28:12) З бігом часу він повернув до Канаан землі, і коли він приблизився до тої землі ангели Божі служили йому. (1 Мойсея 31:11-13) Написано є, що ангели Божі виїшли стріпнути його: „Каже ж тоді Яков, зуздрівши їх: Се Божий полк, урочище те Манаїм.” (1 Мойсея 32:2) Слово „манаїм” значить „два полки”. Яків мав свій власний полк, котрий йшов походом до обіцяної землі, і мабудь тут він відносився до двох полків: до свого і до полку Божих ангелів, і тому він назвав то місце таким імям. Він знав що небезпека чекала його; і щоби запевнити його, ангел появився Якові і дав йому підкріплення і запевниа його, що він і його майно буде охоронене через невидимий полк. Позаяк Яків представляв Божий помазаний нарід на землі, для того много потіхи можна вивести з сього образка, а іменню, що Божі ангели дадуть особлившу охорону і опіку для помазаників в сім часі.

²⁴ Бувають випадки, що Бог велить своїм ангелам служити тим, що служать і люблять Його. При горі Синай ангели переказували Бо-

жий закон для Ізраїля, і спевністю, що полк ангелів мав доглядати сих людей підчас їх подорожі в пустині. Є написано, що перед смертю своєю Мойсей виповів благословенство на Ізраїля: „І промовив: Господь зійшов від Синай і явив ся із Сеїра; засіяв із Паран гори і прийшов із тьмами святих. З його ж правиці палав вогонь закону про їх.” — 5 Мойсея 33:2.

²⁵ Слово в повисішій тексті „святі” відноситься до святих ангелів, котрі служили Ізраїльтянам. Коли Божий вибраний нарід зближався до обіцяної землі, тоді Мойсей заговорив до них і сказав: „Нема над Бога Ізраїлевого, що несеться на небесах собі на поміч, і в славі своїй на облаках. Твоя пристань Бог предвічний, і ти на роках його вічних; і він жене ворогів твоїх перед тобою і рече: Нищ!” (5 Мойсея 33:26,27) Безсумніву, що ті слова відносяться до служби Божих святих ангелів, яку вони виконували в тім часі для його народа.

²⁶ Мешканьці землі Канаан були далеко більші і сильніші від Ізраїльтянів, і тому Ізраїльтяни мусіли вповати і надіятися на Бога Єгову, щоб Він воював за Них. Безсумніву, що то Єгова був, що вислав був свій полк ангелів воювати за свій нарід. Позия стояв напереді і провадив Ізраїльтян. Саме тоді він облягав місто, пригтовляючись напасти на нього. Ось появивсь чоловік коло Йозії з голім мечем. Позия сейчас набрав відваги і спитав: „Чи ти наш, чи з ворогів наших? А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І вправ Йозуя на лице своє та й поклонивсь йому; тоді питає в його: Панє, що ж повелиш ти слугзі своїму?” (Йозия 5:13,14) Безсумніву, що се обьявлення для Йозії було дане, щоб повідомити його, що гетьман невидимої Божої армії був присутний і що невидима армія була готова до акції в обороні Ізраїля.

²⁷ Коли прийшов час нападу, Йозия показав, що він вповає на Бога і його невидиму армію. Він приказав священникам нести скриню завіту між оруженими арміями Ізраїля і так обходив місто Ерохон, трублячи в труби. Се вони чинили через сім день. Семого дня, обійшовши місто сім разів, Ізраїльтяни, під проводом Йозії закричали, і мурн Ерихону впали; і ані одної стріли не вистрілила видима армія. Невидимі полки Єгови провадили дійсну боротьбу, підчас коли видимі сили робили лише галас. — Йозії 6:2-21.

²⁸ Ще инша велика битва взяла місце коло Габаона де злучина сила ворога наперла проти Ізраїльтян підчас коли Ізраїльтяни були під провідництвом Йозії. Безсумніву, що і там була невидима сила також. Писання показує, що вороги втікали перед Ізраїльтянами, бо Господь кидав великим градом на ворога, вбиваючи більши чим мечем. Тут зовсім не буде натя-

ганія писання коли зробимо заключення, що ангели Єгови, формуючи невидиму армію, робили дієсну роботу проти ворогів Божих і кидали кавалки леду і вбивали ворога. — Йозні 10:11-16.

²⁰ Треба пам'ятати, що пророк Елисей був вжитий як прообраз Божого помазаного народу на землі. Одного разу Елисей був у Дотан і ворог вислав велику силу війська, щоби взяти його в неволю. Коли слуга Елисей побачив сю велику армію навколо міста у котрім Елисей був, він дуже налякався і в розпачі благав Елисея (о поміч). Тоді Елисей дав повну запероку безпеченства, кажучи: „Не лякайся, бо тих, що з нами, більш, аніж тих, що з ним.“ Се показує, що там була велика невидима сила і що вони там були під проводом Єгови для охорони своєю слуги. Хотьй писання не каже, що ангели були там, але ніяке інше заключення є неможливе. „І моливсь Елисей й промовив: Господи! відкрий йому очі, щоби він бачив! І відкрив Господь слугі очі, й вбачив він, як гора навкруги Елисея була заповнена кінями й полоняними колесницями.“ (2 Царів 6:17) Хтось руководив гад сими кінями і огняними колесницями, і Елисей знав, що після Божого розпорядження число ангелів було присутне, котрі могли більше ужити сили чим се могли зробити вороги.

²¹ Сі, що тепер є заняті в роботі Елисея, можуть взяти собі сей образ як обітницю цілковитої охорони котру дасть Бог Єгова своїм помазанникам, хотьй та охорона є невидима для людського ока.

²² Коли Ассиріяни виступили проти Єрусалиму і визивали Всемогущого Бога і Його нарід, то 185,000 із них полягло смертю перед мурами Єрусалиму в одній ночі. Безсумніву, що Божа невидима армія вчинила се. Писання каже, що тоді Ізраїльський цар сказав до людей: „Кріпиться й будьте відважні, не бійтесь і не лякайтесь царя Ассирійського і всього множества, що з ним; бо з нами більше ніж з ним. З ним рамя тілесне, а з нами Господь, Бог наш, щоби помагати нам і битись в битвах наших. І скріпивсь народ від таких слів Езекиї, царя Юдейського.“ — 2 Парал. 32:7,8.

²³ Дальше писання каже: „І післяв Господь ангела і вигубив всіх хоробних в війську Ассирійським.“ Очевидно се значить, що один із ангелів Господніх був начолі армії, або так сказати, ангел був гетьманом сил в тій боротьбі. Тут можна розумно заключити, що Бог поручив роботу охоронення своїх людей ангелам, котрі виконали се в гармонійний спосіб.

²⁴ Ісус був один із найголовніших в Ізраїлі. Він сказав, що Божі святі ангели є служебними духами наслідників спасення, а головно вони служили Гетьманові того великого спасення. Сталося, що оружена товпа під кермою духове-

нства, агентів Диявола, шукали убити Ісуса на смерть. В тім то часі Він сказав до Петра: „Верни меч твій в місце його. --- Або думаєш, що не міг би нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більш двайцять легионів ангелів?“ (Мат. 26:52,53) Сі ангели тоді не були під розпорядженням Ісуса, але Він заявив, що на його прозьбу Отець вислав би їх йому на службу. Ісус був в городі Гетсиманським де Він переходив великі терпіння і печаль і тоді приступив ангел і служив йому. Так і є написано, „Явився ангел з неба, підкріплюючи його.“ — Луки 22:43.

²⁵ Сі писання учать, що коли Ісус був в тілі Бог поручив власть своїм ангелам охороняти і потішати його. В часі його народження, ангели принесли радісну новину для людей на землі. Підчас його терпіння і смерти вони були на його ослуді. При його воскресенню з мертвих ангел Господень був коло гробу. Отже всі повисші писання показують, що ангели ділають вбільшій мірі як лише післаньці.

ЗМІНА СЛУЖБИ

²⁶ По своїм воскресенню з мертвих, Ісус сказав до своїх учеників: „Дана мені всяка власть на небі і на землі.“ (Маттея 28:18) Від того часу ангели вже більше не охоронювали його, і від тоді всі сили на небі і на землі мусять підлягати Господу Ісусу Христу, і сі ангели мають иншу службу виконувати для нього. В доказ сього зсключення писання говорить: „... Ісуса Христа, котрий є поправиці Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили.“ (1 Петра 3:21) Павло також каже, що Ісус Христос був вивисшений до найвищої власті і чести і тепер Він є по правеці Єгови. По тім апостол додає: „Коли ж знову уводить Перворідня у вселенну, глаголе: „І нехай поклоняться йому всі ангели Божі.“ — Жидів 1:6.

²⁷ Святі ангели Єгови мали в многих случаях привилей служити в імя Всевишнього. Однак ніхто з них ніколи не отримав такої чести, яку Бог дав своєму возлюбленому Синові. „Кому бо з ангелів сказав коли: Сиди по правці в мене, доки положу ворогов твоїх підніжком ніг твоїх? — Жидів 1:13.

²⁸ Хотьй цілковита сила і власть була дана в руки Ісуса Христа при його вознесенню на небо, то все ж таки Він мусів чекати аж до назначеного часу Єговою, щоби Він міг уживати ту силу і власть. (Псальма 110:1,2) Та повна власть і сила не могла бути вжита ним, доки Отець не посадив Ісуса Христа на святій горі Сион. (Псальма 2:6) Писання і факти показують, що Він воцарився в 1914 році, т. є. при кінці світа. Безсумніву, що від його вознесення всі ангели були під розпорядженням Христа, котрі воювали з Ним проти ворога. — Одкриття 12:7.

²⁹ Як забагато Ісус знав про свій другий при-

хід коли Він був на землі, то сього ми навіть не можемо відгадати, але здається, що Він не знав точного часу про свій прихід. Певно, що і ангели не знали, бо Ісус так сказав. (Маттея 24:36) То що ці святі ангели вельми інтересувалися другим приходом Господа Ісуса Христа, і установленням царства, то здається, що про це писання ясно говорять. Є сильна причина вірувати, що від коли зачалися вповідати пророцтва, то святі ангели знали, що вони будуть мати участь в роботі повернення людства. Вірні ангели показали своє послуханство у всіх своїх задачах. Є написано, що пророки Божі пророкували відносно терпіння Христа і про славу Його царства; що вони старанно старалися пізнати час і спосіб Його пришлої слави, і тоді писателі додає: „на що бажають ангели дивитись.“ — 1 Петра 1:11,12.

³⁹ Як бачимо, то ангели знали багато і мали велике бажання пізнати ще більше, щоб їм дістати більше нагоди працювати на славу Бога Єгови. Ожидання ангелів на установлення царства могло бути пробою для них, а головню коли вони побачили, що члени царства вибиралися з між упавшого роду людського. Безсумніву їх вірність буде нагороджена. В невидимім царстві Єгови є вірна і невірна кляса сотворінь, і так само на землі між тими, котрі були обдаровані ласкою Господом Богом. Сейно вірне служення зі сторони ангелів принесло їм Боже признание. Так само вірне служення зі сторони помазанників на землі принесє їм Його признание.

⁴⁰ Уважне розібрання повисших текстів осуває всякий сумнів, що ангели, згадаї Ісусом Христом в Маттея 25:31, не є члени Христа воскресші в славі, в ключаючи помазанників на землі. Се заключення є сильно поперте словами апостола, на що один із товмачів робить натиск, а іменно: „Пристипили ви до гори Сионської і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми ангелів.“ — Жидів 12:22.

⁴¹ Писання виразно обмежує число членів тіла Христового, але слова в повисшим тексті описують ангелів яко безчисла громада, „тьма“. Дальше се зключення попирають слова в тексті, котрий описує гору Сион і святе місто. Гора Сион символічно представляє царство, під час коли місто представляє небесний Єрусалим, котрий символічно представляє цілу організацію Божу включаючи й громаду ангелів. Позаяк Сион відноситься до урядової часті Божої організації, або царства, і позаяк всі члени того тіла мусять бути членами того урядового тіла, то виходить, що вони не можуть бути рівночасно й членами ангельських сил.

⁴² Господь Ісус уже повернув. Він прийшов до свого храму і зачав судити. (1 Петра 4:17) Ісус сказав до своїх учеників відносно сього ча-

су: „Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави своєї.“ (Маттея 25:31) Сей текст показує, що з Його приходом до храму, всі ангели Його будуть товаришита Йому; і позаяк декотрі члени Його тіла є напевно ще наземлі, то вони не можуть бути заключені в тій громаді. Тут показується, що ангели Ісуса Христа мають певну роботу виконати в Сионі відносно роботи судження, яка зачалась і є тепер в дальшим тязі. Вони рівнож мали щось до чинення з жнивими. Що ж писання говорять про сю точку?

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІ

- ¶ 1. Чому організація Єгови є предметом такого великого заінтересовання в сім часі?
- ¶ 2. Чому так ясно відкриваються Божі заміри в сім часі?
- ¶ 3,4. Яку користь приносить студіювання писання про ангелів і їх роботу?
- ¶ 5,6. Які інформації знаходимо в книзі Йова?
- ¶ 7-9. Яке світло кидас пророцтво Езекиї на сей предмет? Яку інформацію знаходимо в книзі Йова відносно нагледу над чоловіком? Що говорить про сю точку Ісус?
- ¶ 10. Отже яке заключення муситься зробити щодо Божого ділання з Дияволом від часу Едену і щодо його впливу між ангелам?
- ¶ 11-13. Як великий потоп поділав на сатанську організацію? Що представляла та подія?
- ¶ 14,15. Поясни чи се було на місці для Бога робити угоду з Ізраїлем, обіцявати життя за послуханство, знаючи, що ані один із них не зможе дотримати тої угоди.
- ¶ 16,17. Для чого закон і заповіді для Ізраїля беруться під розвагу в сім місці?
- ¶ 18,19. Порівнюючи писання з писаннями, поясни значіння слів Стефана, записані в Діян. 7:53. Що говорить про сю точку апостол в листі до Жидів 2:2,3?
- ¶ 20,21. Отже, які є аргументи Павла в листі до Жидів 2:2-5?
- ¶ 22-32. Яко доказ уряду або служби ангелів, розкажи що гзало місце в слідуєчих обставинах або подіях, записаних в св. Письмі:
  - (а) В вибранню жєни Ісаака через слугу Авраама.
  - (б) Провід і охорона Якова.
  - (в) Ізраїль коло Синаї і під час подорожовання в пустині.
  - (г) Знищення Ерухону.
  - (г) Битва коло Габаона.
  - (д) Запевнення слуги Елисея в Дотанії.
  - (е) Ассирійська армія коло Єрусалиму.
  - (с) Яка була пересічна ціль сих записків?
- ¶ 33,34. Що говорить Ісус про службу Ангелів? Які докази є позані щодо їх служення Ісусу?
- ¶ 35. Яка зміна служби прийшла для ангелів коли Ісус

воскрес і вознісся і був вивішений до високої позиції влади і сили?

¶ 36,37. Поясни обмеження вираження в слові „дохя” в Псалмі 110:1.

¶ 38,39. Яке знання ангели мали про замір Єгови відносно царства котре Він має установити для привер-

нення людства? Яке було відношення ангелів відносно сього?

¶ 40,41. Навідставі наведених текстів, хто є „ангели” агадані в Маттея 25:31. і до Жидів 12:22?

¶ 42. Що се означає, що коли прийде Син чоловічий в славі своїй і сіде на престолах своїх, тоді ангели придуть з ним?

Тексти на Освідчення

Середа 1-го Жовтня

«Стеліте дорогу Господеві, рівняйте в стіну стежки Богу нашому.» — Ісаї 40:3.

У СЕОУМ назначеним часі великий і люблячий Бог вислав Ісуса, свого єдиного Сина, і через пожертвування Його на смерть отворив дорогу, що провадить до безсмертності. Ця дорога є „вузка дорога”, тому вона провадить через жертву. Ця жертва вже майже скінчилась, і незадовго та вузка дорога буде занерта на віки. Однак зачеплення тої дороги значить отворення славної дороги, котрею чоловік буде міг прийти до примирення з Богом. Ту славну дорогу можна назвати Царський шлях. Много століть тому назад великий Бог Єгова приготував сю чудову дорогу для користі людства. Нині неначе серед пустини у світі Божий останок укажує людям на той славний Царський Шлях.

Середа 8-го Жовтня

«Не водячи себе по давнім хотінням вашим, що є незлачкою, а, яко Покликавший вас святий, і ви самі святі в своєму життїю будьте.» — 1 Петра 1:13,14.

БУДУЧИ в тілі, ніхто не може бути совершенним в слові або в ділі або навіть в думках. Если хтось каже, що він може привести себе до точки совершенности і може бути без гріха, то апостол каже, що він ошукує себе і правди нема в ньому. (1 Йоана 1:8) Бог вимагає совършеної любови, а се значить несамолюбне служення Йому. (Колосян 3:14) Нове сотворіння в тілі може бути совършенне з лише точки погляду. Коли Бог покликнує, вибирає і помазує когось, то се значить, що то сотворіння є покликане і поставлене по стороні Господа; отже воно мусть бути святим, т.е. мусть бути цілковито відданим Богу і Його святій справі. Воно мусть бути вірним Богу, а сим не можна бути без вірного виконування припорученої задачі через св. духа Єгови.

Середа 15-го Жовтня

«Возвісти славу Господеві, Брусалиме! Хвали, Сионе, Бога твого! Він бо укрупив засуди брам твоїх, благословить дітиний твоїх серед тебе.» — Псалма 147:12,13.

ДІТИ Сиона, включаючи і тих, що дотримують угоди через жертву і котрі були приведені „під покрову Всевишнього”, тепер бачуть вершок своєї нагороди, і тому мають велику причину радуватися і прославляти Бога. Вони є в Сионі, що є організацією Єгови і є охоронені через засуди брам, котрі стоять між ними а ворогом і котрі були тепер змінені, тому що Сатана був скинутий з неба і воює проти останка. Бог хоронить їх своєю рукою підчас коли вони стоять в повнім виді ворога. Так довго як хтось є в Сионі, отже належить до кляси храму, так довго він є на безчестній стороні воріт, котрі охороняють його від стріл лихого.

Середа 22-го Жовтня

«Сам же Бог якою нехай освятить вас зовсім.» — 1 Солунян 5:23.

ЄГОВА є святий, тому що всі Його дороги є справедливі. Ісус Христос є святий, тому що Він все є в гармонії з Єговою в виконуваних Його волі. Члени Христового тіла мусять бути святі, або освячені, так як їх Голова. Вони мусять бути цілковито віддані Богу, і Єгова старатиметься о всі їх потреби. Будучи прийняті до Божої царської родини, вони є віддані на службу Єгови. Тепер вони мусять бути цілковито посвячені Богу. В новім сотворінні, в Христі, Єгова буде мати непорушний нарід в Його службі, котрий відмовляється навіть симпатизувати з котрою будь частю диявольської системи. Кінець їх посвячення буде увінчання їх яко царів з Ісусом Христом на Його престолі.

Интересующе Питання

ПИТАННЯ: Хто є мешканцями царства Божого, если „найменший же у царстві небесному більший від Йоана Христителя”, котрий родився найбільшим від жени?

ВІДПОВІДЬ: Се питання є взяте на підставі Маттея 11:11,12, котре звучить: „Не явився між

народженими від жінок більший од Йоана Христителя; найменший же у царстві небесному більший од него. І від часів Йоана Христителя тай до сього дня царство небесни здобувається силою, і хто здобуває, той силоміць бере його.”

Сими словами Господь признає, що Йоан за-

• нимав велике становисько в Божій організації, тому що Бог ужив Йоана представити небесного підданця Месію, Христа. (Маттея 11:9,10) Хотяй Мойсей був великим Пророком і були інші важні пророки, однак жадний з них не мав привселю голосити присутности Божого помазаного Царя, Ісуса Христа; отже Йоан був як Ісус самий сказав, „більший чим пророк. Се ж бо той про кого написано: Ось посилаю ангела мого перед лицем твоїм, що приготує дорогу твою перед тобою.“ Однак, хотяй Йоан займав се високе становисько, і хотяй він був вірний яко мученик і свідок Божий, то однак слова Ісуса ясно показують, що Йоан не буде в царстві небесному. І если жадний із Божих вірних свідків, що жили перед Йоаном, не були більші чим він, то виходить, що жадний із них не буде в царстві небесному. Се також виключає з царства небесного всіх людей, що жили і повмирали перед Йоаном Хрестителем і всіх що жили перед смертю і воскресенням Ісуса на небо і вилляем святого духа в день п'ядесятиїниї.

Йоан і всі інші (перед Христом), ніколи не будуть в небі і ніколи не будуть бачити лица Бога Єгови Сотворителя, і Ісуса Христа, Його Сина в небесній славі. Але чому ні? Тому що Йоан Хреститель і всі інші пророки і люди, що повмирали перед зіллятям святого духа були лише люди „народжені з жінок“; а Ісус самий сказав, до Никодима, що „Коли хто неродиться звиш, не може видіти царства Божого. Каже до нього Никодим: Яксе може чоловік народитися, старим бувши? Хиба може в утробу матери своєї знов увійти, і родитися? Озвась Ісус: Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не родиться од води й Духа, не може ввійти в царство Боже. Роджене від тіла — тіло, а роджене від духа — дух. Не дивуй ся, що глаголав тобі: Мусите ви народитися звиш.“ — Йоана 3:3-7.

Йоан Хреститель ніколи не був народжений звиш; він ніколи не був народжений від води і духа; отже не будучи народжений з духа, він ніколи не може бути духом і пійти до неба. У воскресенню він вийде з гробу, так як і всякий чоловік „тіла і крови“; і яко такий він не може йти до „царства небесного“, тому що в 1 Коринт. 15:50 є сказано так: „тіло і кров царства Божого не наслідить“.

Іншими словами сказати, Йоан ніколи не був Християнином, або послідувателем Христа; він був предтечою радше чим послідувателем Ісуса, і вмер за ним Ісус був прославлений в небі.

В книзі Діяньх Апостольских, в другій голові, показано, що ніхто з послідувателів Ісуса не був помазаний так як Ісус був, аж до п'ядесятиїниї, с.т., три роки по смерті Йоана. Отже перед тим днем не було Християнів, тому що „Христос“ значить помазанник, а Християнин значить послідуватель Христа Ісуса, що є помазаний тим самим духом Божим як і його Провідник Ісус був. Розуміється, що такий є також народжений з води і духа як і Ісус був в часі Ісусового хрещення в Йорданській воді.

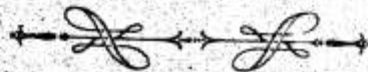
Апостол Петро каже, що сим Християнам є дані дорогішіні обітницї, щоб через них вони стали ся спільниками Божої природи. (2 Петра 1:4) Будучи вірним аж до смерті, вони отримають нагороду, честь і безсмертність. — Римлян 2:7.

Ісус відносячися до сих, що будуть сидіти по Його правиці і лівиці в царстві небеснім (Маттея 20:23) подає думку, що там будуть різні позиції в тім царстві, дані після вірности тут на землі кожного Християна; однак, найменший в царстві буде більший від Йоана Хрестителя, що кожний тепер може легко зрозуміти.

Йоан Хреститель що найбільше може бути совершенним чоловіком на землі; і апостол Павло показує в книзі до Жидів, в одинацятій голові, що Йоан Хреститель і всі пророки Божі перед ним встануть з мертвих яко совершенні людські іства, але що Бог приготує шось кращого для Християнина чим лише людську совершенність. — Жидів 11:38-40.

Хотяй Йоан Хреститель, і інші, пророки декотрі навіть з них були предками Ісуса, ніколи не дістануться до неба і не будуть небесними царями з Ісусом і царювати на землі тисяч років в Христовім царстві, то однак в Псалмї 45:16 і в Ісаї 32:1 є показано, що Йоан і його співтовариші пророки отримають дар життя через Ісуса і так стануться Його дітьми, і будуть князями по всій землі. Вони будуть служити яко видимі представителі невидимого царства небесного і так будуть підрядні найменшому в царстві небесному.

Ось так вони будуть мати часть в спростованню справ людських, і будуть підносити і помагати їм примиритися з Богом через Ісуса Христа, і так вести їх назад до совершенного і вічного життя в земскім раю. Слова Ісуса, згадані повисше, становлять один із многих доказів, що не всі спасені до вічного життя підуть до неба, але декотрі люди спасуться і отримають вічне життя і будуть жити в раю приверненім тут на землі.

А. М. С. Д.